

İş Ve İşsizlik

– RasimCANBOLAT · 27 Ocak 2010

İŞ VE İŞSİZLİK

Sabah programında tekrar tekrar gösterildi. Öğretmen adaylarından birisi uyarladığı ve gitar eşliğinde seslendirdiği bir şarkıyla Nimet ablasına, Sayın milli eğitim bakanına sesleniyordu. Yüksek lisansını tamamladığını ve matematik öğretmeni olduğunu iddia eden delikanlı, ne matematik demeyi öğrenebilmiş, ne de kamu personeli sınavını kazanabilmiş.

Branşının adını söyleyemeyen öğretmenden kime ne hayır gelir ki. Bu küçümsenemeyecek hatadan öğretmen mi yoksa eğitim aldığı üniversite mi sorumlu tutulmalı? Bu ayrıca tartışma konusu olabilir kanısındayım. Yüksek lisansını tamamlamış bir matematik öğretmenin, Amerika'ya Amarika demesi belki hoş görülebilir ama matematiğe matamatik demesi, bağışlanamaz.

Gelelim işsizliğe. Yakın zamanda çıkarılan bir yasayla kamuda çalışma yaşı, bir hayli yukarı çekildi. İleri yaşlarda her tarafı sızlayan bir personelden hangi işyeri, hangi verimi alabilir? Bir yandan işyerlerinde bıkkın, bitkin, dünyasından vazgeçmiş gönülsüz ihtiyarları, ısrarla tutarken öte yandan yüksek lisans yapmış gençleri yalım yalım yalvartmak... Bu uygulamada bir çelişki, bir gariplik yok mu? Yaşlı nüfusa sahip olan Avrupa'da belki bu hal normal sayılabilir. Ama Türkiye'yi onlarla nasıl kıyaslarız? Bir kere beslenme şartlarımız farklı. Sonra yaşama koşullarımız. Sahillerimizde görüyoruz. İleri yaştaki Avrupalılar, zindelik yönünden bizim delikanlılarla boy ölçüşüyor.

Netice-i kelam: ayağımızı yorganımıza göre uzatsak. Eskiden olduğu gibi hem çalışanlarımızı gençleştirsek, hem de gençlerimize iş alanı yaratsak. Bunun yanında eğitim kurumlarımız da yetiştirdikleri elemanlarına önce uzmanlık alanının adını öğretmekten başlasalar işe diyorum.

Taşa coşa bir gün sular yatağını bulur ama inşallah uzun sürmez...27.01.2010